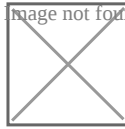

1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Στελεχών Κατασκηνώσεων Ιερών Μητροπόλεων (Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Υπεύθυνος Περιεχομένου Πεμπτουσίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Το απόγευμα της Τρίτης, 30 Μαΐου 2017, παρουσία του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, τελέσθηκαν τα εγκαίνια του 1ου Πανελληνίου Κατασκηνωτικού Συνεδρίου (Στελεχών Κατασκηνώσεων Ιερών Μητροπόλεων), στις εγκαταστάσεις των Κατασκηνώσεων «Ευλογημένο Καταφύγιο – Άξιον Εστί» της Ι. Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, στα Πλατανάκια Σερρών.

Η τελετή ξεκίνησε με Αγιασμό που τέλεσε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος, ο οποίος ακολούθως κήρυξε την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου με σύντομη Ομιλία, στη οποία αναφέρθηκε στη σημασία του θεσμού της Κατασκήνωσης, στην ψυχολογία του παιδιού και στη σημασία της παιδαγωγικής που απέδωσε η

παράδοση της Εκκλησίας και δη ο ιερός Χρυσόστομος.

Ακολουθως, έλαβαν το λόγο και καλωσόρισαν τον Αρχιεπίσκοπο και τους Συνέδρους ο Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, ο Εντιμ. Δήμαρχος Σιντικής και Σιδηροκάστρου κ. Δομουχτσίδης, ο φιλοξενών Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας και ο διοργανωτής, Γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής Νεότητας της Εκκλησίας της Ελλάδος, π. Πολύκαρπος Μπόγρης.

Η Κεντρική Ομιλία της εκδήλωσης, με θέμα: «Κατασκήνωση: πρόσκληση μαθητείας στην εκκλησιαστική ζωή ή η εκκλησιοποίηση ενός δάνειου θεσμού;», εκφωνήθηκε

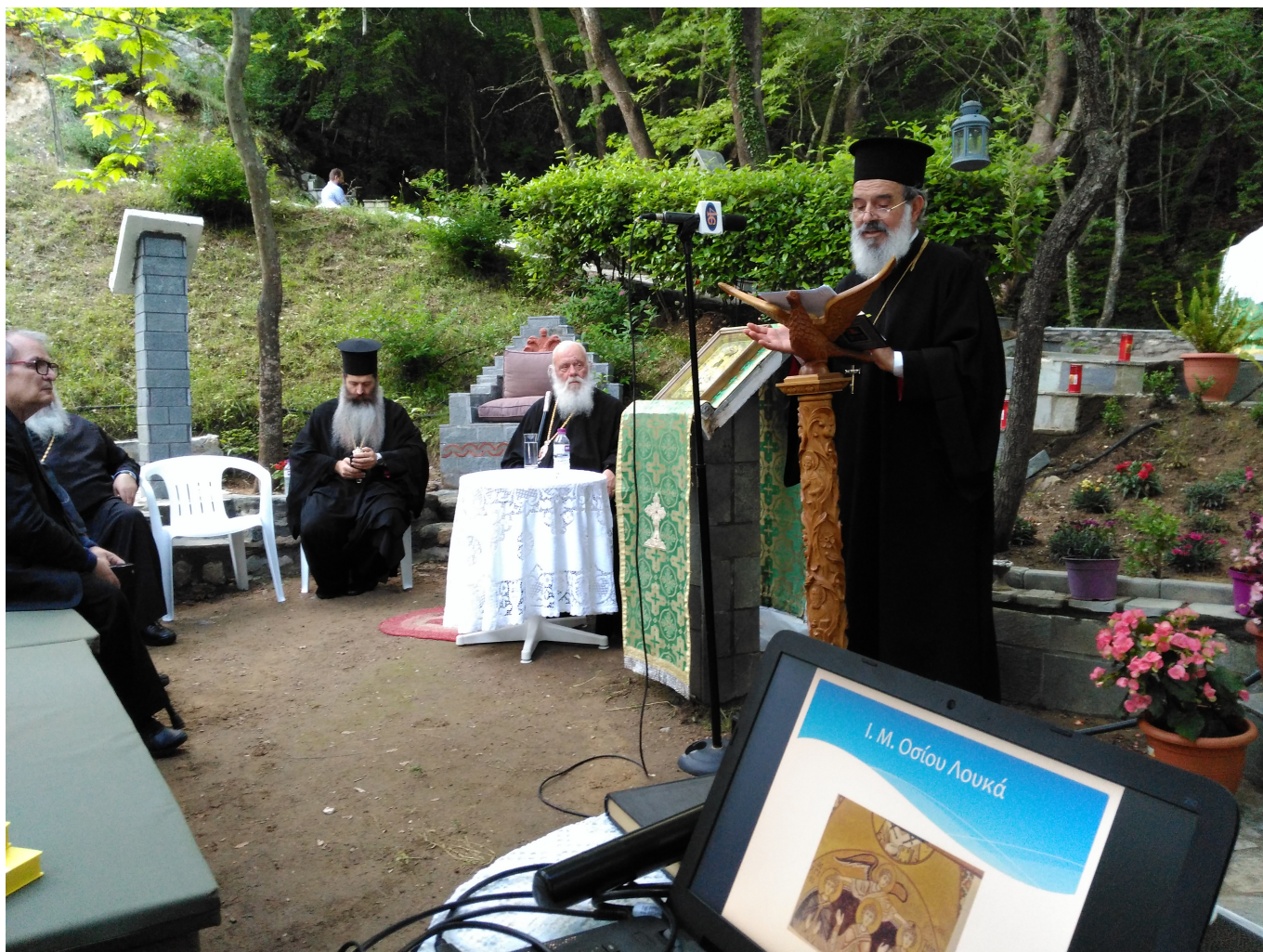
από τον π. Βασίλειο Καλλιακμάνη, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ και κληρικό της Ι. Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως. Ο π. Βασίλειος μίλησε για τις θετικές και αρνητικές πλευρές της Κατασκήνωσης, ανέπτυξε το θέμα της διήγησης των Τριών Παίδων εν Καμίνω ως πρότυπο διδασκαλίας που αξιοποιεί τη θεώρηση της κτίσεως ως αναγωγικό μέσο προς τη λατρεία του Θεού και κατέθεσε ορισμένες προτάσεις, ώστε η Κατασκήνωση να λάβει ουσιαστικό περιεχόμενο και να γίνει παραγωγική.

Αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από το λόγο του:

«...Λέγεται συχνά, ότι στην κατασκήνωση τα παιδιά παίρνουν τόσα πολλά πνευματικά εφόδια, όσα δεν παίρνουν στη διάρκεια του έτους στο κατηχητικό. Όμως, εδώ χρειάζονται κάποιες διευκρινίσεις. Μήπως, όλα αυτά που ζουν και μαθαίνουν τα παιδιά σε μια ολιγοήμερη εκκλησιαστική κατασκήνωση μένουν αναφομοίωτα; Μήπως το κοσμικό πνεύμα που θα συναντήσουν με την επιστροφή τους στην πόλη – εάν το άφησαν ερχόμενα στην κατασκήνωση-, εξανεμίσει τάχιστα αυτή την εμπειρία; Οπότε, θα έλεγα, ότι για να ισχύσει η ρήση, ότι τα παιδιά παίρνουν στην κατασκήνωση, όσα δεν παίρνουν στο κατηχητικό για ένα χρόνο, χρειάζεται να ετοιμαζόμαστε για ένα χρόνο στην ενορία, για να πετύχει η καλοκαιρινή κατασκήνωση. Παιδιά που δεν συνδέονται με την ενοριακή ζωή στη διάρκεια του έτους, είναι σίγουρο, ότι θα ακολουθήσουν το παράδειγμα κάποιων προσκυνητών του Αγίου Όρους. Αυτοί ενθουσιάζονται από ένα ολιγοήμερο ταξίδι στον Άθωνα, αλλά επιστρέφοντας δεν επισκέπτονται σχεδόν ποτέ, ούτε εκκλησιάζονται στο ναό της ενορίας τους, που μπορεί να απέχει λίγα τετράγωνα από την οικία τους, με αποτέλεσμα να μένουν πνευματικά αποίμαντοι. Μετά την δειγματοληπτική έκθεση κάποιων αρνητικών φαινομένων, για να προταθεί κάποια

λυσιτελής θεραπεία, θα αναφερθούμε στα πλείστα όσα θετικά της κατασκήνωσης...

...Επίσης συχνά όχι μόνο δεν γνωρίζουμε το Θεό, αλλά αγνοούμε και σε ποιό Θεό πιστεύουμε. Κι όμως, «Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα». Κι ο ευαίσθητος πιστός αναφωνεί με τον ψαλμωδό: «Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου Κύριε πάντα εν σοφία εποίησας». Οι ρήσεις αυτές αναφέρονται στο θαυμασμό του ανθρώπου μπροστά στο μεγαλείο του κάλλους της φύσεως – κάτι που συνδέεται οπωσδήποτε με τη ζωή της κατασκήνωσης. Αναρωτιέμαι όμως, αξιοποιείται αυτές κι άλλες ανάλογες στις κατασκηνώσεις μας; Αμφιβάλλω. Υπάρχουν οι χειροποίητοι ναοί του Θεού που κοσμούνται με εικόνες, αγιογραφίες, ξυλόγλυπτα τέμπλα, αργυρά και χρυσά σκεύη, μεγαλοπρεπείς ιερατικές στολές κ.ά.

Υπάρχει όμως και ο αχειροποίητος ναός του Θεού, ο έναστρος ουρανός και όλο τα σύμπαν με τη γη και το φυσικό της κάλλος που γίνονται πιο ορατά στην κατασκήνωση. Πρόκειται για την κτίση ως δημιουργία του Θεού. Το βουνό, η θάλασσα, τα δένδρα και γενικά το κάλλος της κτίσεως προσλαμβάνει αναγωγικό χαρακτήρα. Αλλά και τα επιτεύγματα των ανθρώπων μπορούν να μας εμπνεύσουν, σε ποιο Θεό πιστεύουμε. Χρειάζονται όμως γυμνασμένες πνευματικές αισθήσεις, γνώση της βιβλικής και πατερικής παράδοσής μας και σύνδεσής της με το παρόν...
«

Στην τελετή παρέστησαν επίσης και οι Σεβ. Μητροπολίτες Γουμένισσης κ.

Δημήτριος και Αργολίδος κ. Νεκτάριος.

Η βραδιά έκλεισε με δείπνο, το οποίο συνοδεύθηκε με μουσικό και ψυχαγωγικό πρόγραμμα από τη Νεότητα του Ενορ. Ναού Ευαγγελισμού Ευόσμου Θεσσαλονίκης και Απόδειπνο.

Στο Συνέδριο, το οποίο θα διαρκέσει μέχρι και την Παρασκευή 2 Ιουνίου 2017, συμμετέχουν δεκάδες κληρικοί και λαϊκοί από όλη την Ελλάδα, εκπροσωπώντας περί τις 50 Μητροπόλεις της χώρας.

